

LA GRALLA

AVISOS Y SUSCRIPCIONS
RINCON 121
 Entre Treinta y Tres é Ituzaingó

SETMANARI CATALÁ Y LITERARI

SUSCRICIO ADELANTADA

Ciutat . . . . . ps. 0.50
 Campanya . . . . . „ 0.60
 Exterior . . . . . „ 0.70

LA GRALLA

MONTEVIDEO, MARS 13 DE 1887.

Supliquém als nostres agents y subscriptors de fora y de la Capital, que al notar lo mes petit retard ó falta en l'envio del periodich, ho posin en coneixement d'aquesta administració.

Aixís mateix devém dir que 'ls subscriptors que 's trobin en descubert procurarán posarhi al corrent de la suscripció si volen llegir LA GRALLA.

CONTESTACIÓ AL DISCURS

DEL SENYOR

NUÑEZ DE ARCE

PER DON

VALENTÍ ALMIRALL

PRESIDENT DEL "CENTRO CATALÁ"

Avans d'entrar en lo fondo de ma contestació, dech dirvos alguna cosa mes encara. Escrich en una llengua que no es la meua nativa, y en ella dech discutir ab vos, á qui vostres compatricis colocan, sino en la mateixa cúspide del Parnás castellá, tan prop de ella, que ab sols allargar la má podrián colocar en son punt mes prominent aquell de vostres poemas que vos desitjessen. Y no sols

no es ma llengua nativa la que en aquest treball uso, sino que, á despit de la admiració que sento per Cervantes y per alguns mes, que escrivint en ella s'han immortalisat, la empleo ab repugnancia, per la rahó de que 'ns es imposada. Vull donchs consignar, que si escrich en castellá, y renuncio pel moment al catalá, tinch lo dret á esperar, que vos ho pendreu com á verdadera galantería, y que en igual sentit ho pendrán quants, nascuts en regions espanyolas de llengua castellana, arribin á llegir aquets párrafos. Y no anéu á creure que la repugnancia á emplear idiomas distints del meu nadiu sia natural en mí, sino que es tot lo contrari. Alguns dels europeus, que conech molt menys que 'l vostre, surten expontáneament dels meus llavis, ó brollan incorrectes de la meua ploma, al punt mateix que ab sa ajuda puch cultivar relacions ab quinas no m'entendria d'altra manera; y 'ls empleo en tals casos fins ab fruició, puig sé que aquells á qui 'm dirigeixo, no s'arriban jamay á imaginar que al parlárloshi, mal ó pitjor son propi idioma, 'm subjecti á una obligació imposada, sino que ho acceptan com á mostra de complacencia galana. Per desgracia, la gran majoria dels que han nascut en Regió de llengua castellana no ho comprenen d'igual manera, y en son orgull *hegemónich*, perdoncu lo vocable, pretenen que al donárloshi medi d'entendrens parlant una llengua que no es la nostra, no fem mes que cumplir un deber exigible. D'aquí la repugnancia que molts de nosaltres sentim á escriurer y parlar en castellá. Regoneixeu nostre dret; declareu, com es just, que totas las llenguas vivas de la part espanyola de la Península son igualment nacionals: proclaméu la co-oficialitat de la catalana, y podeu tenir la segu-

retat de que, apartada la principal causa de nostre desví, si la galanteria 'ns impulsarà á emplear vostra llengua quan ab vosaltres conversém ó discutim, lo propi interés 'ns portará á redactar en ella moltes de nostras produccions científicas ó literarias, pera aprofitar lo major mercat que pera aquesta s' oferiria en un y altre hemisferi. Sé que molts de vostres co-provincials motejarán aquestas afirmacions de mostra de nostre carácter rebelde, sens reparar que, al emplear, pera materias científicas, que son per sa naturalesa d' interés general, obstinadament si voléu, una llengua poch espargida, poguentnos valer d' altra que ho ha estat molt més, fem un verdader sacrifici en aras de nostre dret trepitjat y de la dignitat desconeguda de nostra patria regional.

Vejau denchs si las armas que emplearém son desiguals, volgent, com vull, usar en la lluyta una llengua que no es la meva nativa, y tenint que vencer, per pura complacencia galana, la repugnancia y desdeny que sento envers tota imposició injusta y arbitraria. Encara que aixó últim no fos, escribint en castellá, jamay podria discutir ab vos, nascut y vivint en Castella, puig que, pera no citarvos altrás autoritats, traduhiré lo que afirma perfectament Macaulay, autor á qui vostres colegas han posat en boga desde fa algun temps, fent ab aixó un acte de justícia. «Cap obra noble d' imaginació, diu, en quan logrérem recordar, ha sigut jamay escrita per cap home, sino en lo dialecte que ha après sens recordar cóm ni quán, y que ha parlat ab perfecta facilitat avans d' haver analisat sa estructura. Alguns romans de gran aptitud escribiren versos en grech; pero ¿quánts d' aquets versos han merescut viurer? Molts homes de geni eminent, en temps moderns han escrit poemas llatins, pero en quant nosaltres coneixém, cap d' aqueixos poemas, sens exceptuar los de Milton, pot ser classificat entre las obras d' art de primera magnitud, ni encara en lloch preeminent entre las de segona.» (1) Constius, donchs, que baix lo punt de vista del llenguatge entro en lluyta ab armas desi-

guals, puig per mes que alguns crítichs repetosos, com per exemple l' articulista de «El Progreso,» destriant vostra oració, vos imputan faltas gramaticals y llógicas de certa magnitud, y creuhen trovar en vostra lucubració fins sobra de concordancias viscaynas, jo no vull apurar la candela fins al cap d' avall, y prefereixo creurer com article de fé, que ja que sou académich de la llengua y autor de poemas y poesías quo fan las delicias de vostres admiradors, encara que alguna vegada s' hagi condormit, vostra somnolencia haurá sigut com las del bon Homero, y que vostras faltetas de gramática arribarán, ab lo temps, á ser consideradas com á gracias d' estil, que serán imitadas ab fruició per no pochs dels que seguirán vostras petjadas, tenint á honra lo ésser vostres deixebles.

L' EXPOSICIO UNIVERSAL DE BARCELONA

Cumplint lo promés á nostres llegidors anem á darlos noticia detallada de com está compost lo gran Comité Francés d' iniciativa per la Exposició Universal de Barcelona.

Si no ho férem lo nombre passat com prometerem fou per adquirir algun dato qu' encare no teniam prou fidedigne: Aqueix gran comité lo componen lo bo y millor de Fransa com podran veurer per los noms dels Srs. que componen los deu grupos ab que está dividit.

GRUPO I

Materials de construcció trevallats. Vestas serradas & S. Mobles. Paviments.

Sr. Sudrot, Coutelier, Lemoine y Goelzer.

GRUPO II

Metalls trevallats y laminats, Ferros, acers, bronzes, coures, zinchs, cables metálichs. enreixats, claus, Quincalla, Mobles de ferro.

Srs. Hottot, Petitjean, Goelzer y Costelier.

(1) *Frederich the Great* by the Right H. Lord Macaulay.

LA GRALLA

753

GRUPO III

GRUPO X

.. . . .

1

1.er DE MAIG DE 1887

29.ª festa de la restauració de los Jochs Florals

LA REDACCIÓ DE "LA GRALLA" A SOS SUSCRIPTORS

Emilió Rafols   *Joseph Paiz y Balil*   *Juan Hernandez*
director
Jph. M. Abley   *Andrés P. Abey*   *J. M. Borrador*
Mladentz   *Adm.*

retat de que, apartada la principal causa de nostre desví, si la galanteria 'ns impulsarà á	guals, puig per mes que alguns crítichs re- lesos com per exemple B. articularia de
---	--

i
 :
 i
 j
 e
 c
 j
 r

 s
 l
 y
 g
 e
 c
 t
 v
 a
 fe
 le
 fe
 ne
 co
 si
 co
 ci
 A
 sc
 ha
 er
 m
 xé
 tu
 ob
 en
 Co
 de

 (

GRUPO III

Máquinas, objectes de mecánica general, máquinas obreras, máquinas de ferro-carrils, tranvías de vapor, combustibles.

Srs. Vignerón, Boileau, Rau y Kessler.

GRUPO IIII

«Industrias textils, materias á mitj fabricá, Objectes de mobiliari,, de vestir, d' adorno, d' ús domésthich.»

Srs. Leis Lemoine, Braquenié, Biais, Simon, Lemariéy, Levallois, Damon, Patay, Bréant y Lecoustellier.

GRUPO V

Productes alimenticis, conservas, begudas fermentadas, sens fermentar y esperituosas.

Srs. Pelpel, Allain, Chapu, Blouet, Louis Bourne, Cusenier, Portes y Varey.

GRUPO VI

«Productes no alimenticis, tabacos fabricats y cigarros, papereria, tipografía, armas y municions de guerra y cassa, productes cerámichs, cristal-lería y cubiletería, bisuteria y bronzes artístichs.»

Srs. Sandoz, Lahuse, Kessler, Cheuaillier Gaston París, Aron, Thierry, Franz-Caze, Adric Richard, Fernand Xau, Dasson, Leroy y Dupré.

GRUPO VII

«Material de transport per terra; carruatjes y accessoris.»

Srs. Mühlbacher, Camille, Moussard y Rothschild.

CUERPO VIII

«Productes químichs y farmacéutichs; colurs, barnissos, lacas & &, sabons, instruments métjes.»

Srs. Wickham, Desnoris, Bourne, Portes, Varey y Kessler.

GRUPO IX

«Electricitat, alumbrats experiments, generadors, motors, telefonía y telegrafía.»

GRUPO X

«Productes d' agricultura y d' horticultura material de totas especies pera l' agricultura y la viticultura; aparatos vinicols y llauratoris, botería.»

Srs. Noël Bretagne, Vigneron, Pelpel, Allain y Varey.

Lo periódich que representa oficialmente á eix comité és *Le Travail* del qual és Director lo Sr. Bourne y lo domicili oficial lo té en la casa de son President situada en lo carrer de *Valois nº 21*. También sabém que s' han format comites per l' istil en diferentes grans potencias Europeas.

¡Avant!

F. M. y P.

L' AMOR Y L' INTERES

A Horaci Flach.

—

Com que m' has fet dá paraula
d' escriure un vers per LA GRALLA,
pren, Horaci, aquet y calla
meditant sobre tal.

FAULA

Quant per nostre globo cega
l' humanitat caminaba
y ab son vigor dominaba
la Mitolojía grega,

A cassa de cors humans
anaba Cupido un dia
tapat d' ulls y sense un guía
sufrint 'ls tropells mes grans.

¿Perqué anaba tapat d' ulls
per camins y carreteras?
perqué, Horaci, en totas eras
será aixó un teixit d' embulls,

Es clá, corrent mon aixins
y no tenint 'ls ulls franchs,
no podfa 'ls entrebanchs
evitá dels mals camins.

Quant, pataplum! cau de morros;
mes fou caiguda d' aquellas
que del nas y las aurellas

la sanch li sortia á *xorros*.

Al véurers així caigut
y plé de sanch, ab veu trista
per anar tapat de vista
protesta, al fi, resolut.

Y en mitj dels seus grans furors
y plorant á mes plorar
comensa així á suplicar
á tots los Deus superiors,

Pera que algun li tregués
dels seus ulls la vena grossa
ó li dés un gos ó gossa
que en tot cas l'acompanyés,

Júpiter que l' va sentí
va arreglarho de tal mena
que apretantli mes la vena
mes cego l' deixá per fi.

Mes, ay! ¡qui endevinaría
que mes tart aquell bon Deu
va donarli, á pesar seu,
al vil Interés per guía!

Y al darli, sério y formal
li va dí; «Cupido cego,
»pren l' guía que l' entrego
»fins al Judici final.

»Desde avuy tindrás, Cupido,
»per guía y mort l' Interés
»y ni ara ni després
»li darás may l' despido.

»Ab éll junts sens cap esfors,
»obrirás dels pits las bretxas,
»mes éll guiará tas fletxas,
»quan vulgas clava 'ls purs cors.

»Acolleixlo sens desfici
»y anem bé sempre en tots cassos
»qu' ell dirijirá 'ls teus passos
»fins l' dia del Judici.»

Diu y fuij sens mes ni mes
al *Olimpo* als seus asunts
deixant en la terra junts
al Amor y l' Interés.

Ay! ¡Malaja la caiguda
del alat Deu despullat
y l' habé als Deus suplicat
ab perfínicia tan ruda!

Puix per tant funest error
tant las macas com las lletjas
van rebent avuy las fletxas
del Interés y l' Amor.

J. V.

FESTA CATALANA

La catalanista *Rat-Penat*, dóna avuy sa primera funció de la temporada d' ivern, posant en escena la preciosa comedia d' Èn Soler, *PER CARTA DE MES*, y la d' Èn Renom *LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU*. Èn l' inter-medi d' una comedia á l' altre s' ha organísat un entreacte de concert, (ja que no ha estat possible donar cap zarzuela catalana) cantant l' aplaudit y simpátich Peret Sabaté la bonica *romansa* *RECORDS DE MA TERRA*, lletra de nostre company de redacció Marián Cadenet y música del mestre Borrell y escrita espresament pera aquesta nit y dedicada per los autors al aludit jove.

Un' altre pessa de concert tindrem qu' aplaudir los que aquesta nit anirém á la *Rat-Penat*; será lo *duetto* de la ópera *I Puritani*, pera baritono y baix, execució confiada á 'ls senyors Sabaté y Ráfols; pessa que 'n los ensatjs ha merecut aplaudiments á nostres amichs.

Entre las duas pessas de concert d' aquest número nostre company Sr. Hernando, llegirá *Lo Perdulari*, quadro de costums de n' Èmili Vilanova, tantas vegadas premiat per sas produccions literarias y sobre tot per sos quadrets de costums.

La funció tindrà terme ab lo *duo* de tenor y baix de la zarzuela *El Juramento*, traduhit al catalá y cantat per los senyors P. Sabaté y Benet Fugasot.

No duptem que l' espectacle qu' avuy la *Rat-Penat* ofereix á Socis y relacions, obtindrà una exit complert, máxime si 's té en compte, qu' hi pren part la senyora Bedós, aficionats com los senyors Marián Sabaté, Joseph Ribas, Pere Sabaté, Benet Fugasot, Enrich Ráfols y Joan Hernando. Lo mestre concertador de los números de música que deuhent cantarse, es nostre sempre aplaudit pay-sá Sr. Seguí, qual nom sol, ja es una garantía d' éxit pera la part musical.

Sabem que varias familias catalanas, residents en campanya y á Buenos Aires, y qu' accidentalment se trovan entre nosaltres han demanat pera poder assistir á la *Rat-Penat*.

Diumenge donarem compte á nostre llegidors del exit qu' hagi tingut la funció de que 'ns ocupem.

JOSEPH DEL NOVA.

Bromas d' un anglés

QUADRO AGRE DOLS.

Eran las 12 de la nit. Tot dormía; fins lo sereno del barri cantaba adormit, perque deya sereno y donavan l' ayga per l' amor de Deu. Atascat en una cantonada m' estava esperant que passés un cotxo d' aquets que se 'n diuhen tramvías, fent com los de Sanahuja que quan plou la *toman*. No 's veyá correr un ánima; tot era trist; la groguenca llum dels fanals, s' espargia feblement per las aceras mal empedradas; 'ls vidres mitj entelats per la forsa del xáfeh, semblaban tarrossos de glas sortint de la fábrica. Feyá mitja hora que m' estava sota un balcó que amenassaba ruína, procurant salvar mas pobres espatllas y barret de las iras *involúnticas* disposadas per lo que veyá, á fer una segona edició d' aquell diluvi que va ofegar tanta gent.

Sento passos; miro per lo cantó que venia 'l ruido; però ¡ca! no 's veyá un gat á tres passos, tal era l' espessitut ab que queya l' ayga.

L' ruido s' anaba fent sensible; venía del cantó de la dreta y no á poch á poch (es clar, debia ésser en altre llatzer com jo mateix, que la vida de calavera portaba á sufrir las inclemencias d' una mala nit)

M' semblaba ja veurerlo, per lo clar que se sentian las petjadas, quan de sobte s' interromp lo caminar, llansa un renech d' aquells de gitano y... patatum, arriban á mos peus rodant un barret que 's jugaba á correr ab un parayguas desbranillat y plé d' esboranchs.

¡Aturat! anaba dihent la víctima de 'ls descuits municipals; aturat, que 'm nullo; ¡pero ni parayguas ni barret, sentian las lamen-tacions de son pobre duenyo que perduda

mitj l' esma en mitj de la forta ruixada, habia quedat ab un peu c'avat en lo forat d' una claveguera demanant aussili á tots los sants mascles y famellas.

M' hi atanso. crido, y res, no 'm contesta ningú.

¡Potsé s' haurá mort vaig dir entre mi? Una ensopegada á aquestas horas y ab aquets rajolins que cauhen del cel, es capassa no dich jo d'enviar un home á veurer la filosa, sino de deixarlo com un estaquirot ab un *dir Jesus*.

¡Company! bon home! sou mort? Y esclato en una rialla que no s' haguera acabat may al considerar que habia dit una barbaritat perque estant com la tercera pregunta, no crech que m' hagués contestat.

Després d' aixó y punxat per la curiositat, si bé ab una pó del diantre, vaig acostarme mes vers lo lloch que suposaba habia sucehit lo daltabaix.

Sento bufá y una mena de conversa estranya acompanyada ab cada singlot que al arribarme al cor, semblaba que me 'l esberlaban ab trenta trossos. Me revesteixo de valor y arribo per fi á tocar una closca tan llisa com la escarrotxa d' una sindria. ¡Ep mestre, qui sou?... Y no respon? Aquet fa 'l mort, perque ara mateix bufaba y singlotaba. Aquí no hi estich bé; per lo que podria ésser toquém 'l dos, no 'm comprometés. Si es mort, que Deu l' ajudi y sinó ho es, ja que no 'm respon, que l' ajudi un altre.

Me jiro y quan me disposaba á entornarme sota 'l balcó que 'm servía de toldo, no sé si 'l meu cap va tocar ab un bastó ó si un bastó vá fer estrepit ab lo meu cap; sols me recordo que de cada gambada que donaba, 'm enpassaba quatre ó cinch portas. Lo trist y llastimós era que 'l malehit bastó 'm seguía fort y mes fort cada vegada.

Ni una porta vaig trobar oberta per salvar-me d' aquell impensat xáfeh de garrotadas; ni una escalata ajustada per podermi ficar, res; correguí á lo menos 500 passos acompanyat d' aquella ditxosa musica escardalenca que 'm donaba tan de gust com si 'm toquessin la esquena (y aixó que no m' ho escatimaban jens)

Per fi arribo en un cercat, pego brinco sense saber ahont anaba á caure, y siga perque vaig alsar una mica maso los comas siga ma

poca lleugeresa, la que anaba destinada á las espatillas cau ab tal forsa sobre mas mulladas ancas, que 'm va deixar mitj baldat.

Per sort va ésser l' última; pero va anar acompanyada d' aquest sermó.

—No m' habias conegut canalla; pero jo si; d' aquet modo m' he cobrat los 50 duros que 'm deus y que may te vé bé, de pagarme. Apren d' aquí endevant á ser home de bé, per evitar una tunyina com la que t' he propi nat.

¡Horrible realitat! era 'l meu sastre que li debia feya deu mesos dos trajos, y que no per falta de ganas, sinó *per descuit* no 'ls hi habia pagat.

HORACI FLACII.

NOVAS

Ha sigut concedida per S. M. la Reina Regent, al tinent d' arcalde del districte de Hostafranchs, D. Joseph Batllori l' encomenda d' Isabel la Católica.

✦

Cada día arriban á nostres oïdos elogis més entusiastas de las curas que logra lo Dr. Viñas en lo tractament del reumatisme, per crónich que sia y per grave forma que revesteixi; y cada dia sabém de mes personas que 's felicitan d' haver concorregut al carrer de Mendizábal, número 15, Barcelona, domicili de dit Doctor, en busca de alivi y curació de sa dolorosa malatia.

✦

(Diu *L' Arch de Sant Martí*)

L' autor dramátich don Joan Molas y Casas, está montant ab tota activitat una nova Delegació de propietats d' obras dramáticas y sarsuelas, que tindrà corresponsals en tots los pobles de las quatre provincias catalanas, Valencia é islas Balears. Será 'l principal objecte de la nova Delegació fer que 's compleixi 'l Real Decret que, sobre propietats d' obras dramáticas, publicá la *Gaceta* en lo mes de Juny prop-passat, y que recordá en lo *Boletín*

Oficial d' ahir lo Govern civil d' aquesta provincia.

✦

Un dia d' aquesta senmana deu donarse á coneixer en lo favoregut Teatre Romea de Barcelona, lo celebrat drama de don Frederich Soler *Batalla de Reymas*, que va guanyar premi d' honor en lo Certámen celebrat fa algun temps en la població de Valls.

✦

«Com á cal sogre,» 's titula la última producció dramática deguda á la ploma del jove escriptor don Joseph María Pons.

Dita obra está escrita ab sencillés y naturalitat, sense haberhi cap xiste rebuscat com fan alguns autors dramátichs per obtenir aplausos del públich; sinó que tots 'ls que conté son de bona lley, lo que prova lo estudiós qu' es son autor, augurantli un brillant pervindre si segueix progressant com ha vingut fent fins are.

Desde la comedia «Ignocents» fins «Com á cal sogre» ha fet un pas de gegant.

Felicitem al senyor Pons per sa última producció, aconsellantli que no s' aturi en lo camí emprés, puig te condicions per fer obras de profit si segueix tant estudiós com fins are.

✦

Ab molt gust traduhím de «L' Eclair,» de Montpelier, la següent carta de Paris, per tractarse en ella de nostres germans de patria catalana, de l' altra part del Pirineu.

«Un dinar de cent cinquanta cuberts ha sigut donat per los rossellonesos, ahir, en lo restaurant Excoifier en lo Palais-Royal en honor de la Estudiantina catalana, que ha vingut á París á pendre part en las festas del Sol.

M. Folquet, president de la Cambra dels diputats y diputat del Pirineus Orientals, y M. Tabrich, president; M. Brousse, diputat dels Pirineus Orientals, assistiren á aquella festa.

La vetllada ha sigut de las mes animadas. Després del dinar s' ha organitzat un ball en lo que s' ha ballat ab un entusiasme y alegría

molt meridional. La estudiantina catalana, dirigida ab talent per M. Justin Prepatx, advocat de perpinyá, ha donat un concert brillantíssim. Los músichs rossellonesos, s' han fet agradablement sentir.

PIFIAS

Habém rebut esmeradament imprés, lo programa de la funció ab que la Catalanista *Rat-Penat*, obsequiará avuy á sos asociats.

Se troba entre nosaltres Na Victorina Bedós arribada expressament de B. Aires pera pendrer part en la funció que 's donará aquesta nit en la Societat Catalanista *Rat-Penat*.

Benvinguda sia entre nosaltres y una tonelada de... láudano á tots los microbis per haberla respectada durant lo temps que feren de las sevas en la vehina República.

Demané m' á nostre llegidors que 'ns disculpin, si com haviam anunciat no comensem avuy la publicació de la novela de nostre amich y ferm catalanista *Lo Cego*. La falta de temps ha sigut causa de que no hajem complert nostra paraula. Diumenje ho farém.

VUYTS Y NOUS

—Un periodista ridiculisa en una reunió á un personatge polítich molt conegut y un dels concurrents, persona de molt mala reputació, l' interromp y li diu:

—Senyó periodista, cuidado ab lo que enrahona porque tindré que dirho á mon parent.

—Dígali lo que vulga contestá lo periodista. Jo li diré en cambi que vosté va dihent per totas parts que es parent seu, y veurem qui s' enfada mes.

Preguntaba una senyora á un home molt

cortés.

—Sí jo moro ans que vosté me promet anar al enterro?

—Oh si, senyora, respongué ell.

—Hi aniré ab molt gust.

—Que li semblan á vosté las senyoretas que hi ha en aquest ball?

—So poch inteligent en pintura.

—Noy, ¿quantas classes de pobres hi ha?

—Tres.—Pobres avergonyits, pobres vergonyants y pobres sense vergonya.

TRENCA-CLOSCAS

PROBLEMA

En un cove hi había certa cantitat d' ous; passa un home y ofereix 2 duros y 52 centims pels ous que hi había en dit cove. Lo venedó li diu, sent aixís no guanyo mes qu' un céntim per dotzena si 'm dona 24 céntims per dotzena, guanyaré 4 céntims sobre 'l preu de cost; se desitja saber quantas dotzenas d' ous hi había en lo cove.

CAMALLUHENT.

XARADAS

Prima la *quarta* es tan rara
 tinch *segona* dirli res,
 porque m' han dit que fa un mes
 la va prometre sa mare;
tres ma *dos-tercera-quarta*
 fos *prima* era fa dos anys,
 no tindria tans afanys
 y li escriuria una carta
 dientli, *quarta* de ma vida
 donam ton *tres* desitjat,
 fesme felís aviat
 no 'm dongas un *'bu-invertida*.
 Si lo *tot* no pots trobar

ab lo que he deixat escrit,
busca lector aixerit
que 'n aquí no ha de faltar.

Quan *tres-dos* á lo *total*
sempre he d' exclamar *primera!*
y es que quan parla ab *tercera*
sempre 'm tracta d' animal.

En *tres-tres* lo meu jermá
duas-tercera d' ofici
com no 'n treu cap benefici
m' ha dit que lo vol deixar;
prima-dos sempre bregant
ab son cosí *tersa-quatre*,
que té las camas de catre
y *primera* un bon cantant.
Si lo tot no veus hén clar
te diré que aquí 'l llegeixes,
ab aixó deixat de queixas
que ni menys m' has de buscar.

ESTAPERET.

LOGOGRIFICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Una ciutat.
6 7 3 3 9—Es una gran moda portarne.
8 9 3 3 7—Tots 'ls que saben lleguir l'
3 2 1 5—Un animalet. (han passat.
8 7 3 9—Nom de dona.
8 2 1 2—'S fá ab llet.
2 6 5 4—Nom de dona.
6 2 1 2—Una famella.
6 2 1—Un mascle.

QUADRAT DE PARAULAS

. . . . .

Omplir los pichs ab lletas que lleguidas vertical y ho-
risontalment donguin:

1. ratlla: Dels que hi van poch's ne tornan.

- 2 " Neixen y moren en lo mar.
3 " Producte volcánich.
4 " N' hi ha duas en lo cel.

CAP CIGRANY.

Han enviat solucions los ciutadants següents:

- 1—Ca-pi-tal.
2—Vo-cal.
3—4 0 8 7 14
8 8 4 4 9
0 17 10 4 2
17 1 0 9 6
4 7 11 0 3

Han enviat solucions los ciutadants següents:

- Totas; Estaperet, Camalluhent y Un Viudo.
1 y 3—Un Tranquil y Rival de l' Altadill,
2 Un Promés Pas Plus, y Andalus del Clot.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR DE LA GRALLA.

—Camalluhent: Queda complascut; fins la semana entrant.

—Cap-Cigrany: Ja hem acabat lo seu; no 's desendi de enviar quelcom mes.

—Ribas Mas: Y lo seu també ho hem acabat; com que no 'ns ha enviat res.

Un Gandul, Pas-Plus y Pau de las Ansias aquesta semana per variar han escrit tan malament com las otras.

P. JO. SANVILAS

ARQUITECTE

y professor de dibuix lineal, levat y topográfich

Projectes d' edificis públics y particulars,
aixecament de planos,
divisiones de propietats, peritajes y tassacions.

Carrer Egido 130º